

MỘT ĐÁNG CỨU ĐỘ ĐÃ SINH RA, NGƯỜI LÀ ĐẮNG KITÔ CON THIÊN CHÚA!

... Hôm nay là ngày **23 tháng 12**. Theo chương trình dự định, chiếc tàu chuyển vận các loại xe hơi nhãn hiệu Âu Châu của chúng tôi sẽ cập bến Boston, bang Massachusetts, Hoa Kỳ, vào trưa mai, 24 tháng 12. Như thế, chúng tôi sẽ mừng Lễ Giáng Sinh nơi mái ấm gia đình. Trên tàu gồm đủ màu da, quốc tịch: Hoa Kỳ, Đức, Áo và Tây Ban Nha. Nhưng dù thuộc chủng tộc nào, Giáng Sinh đối với mỗi người chúng tôi đều là ngày lễ thánh thiêng trọng đại và phải được cử hành trong khung cảnh ấm cúng gia đình.

Con tàu đang ngon trớn bỗng phong ba bão táp nổi lên. Tàu phải chạy chậm lại. Mọi người lo âu tự hỏi:

- Liệu tàu có kịp cập bến Boston để mừng Lễ Giáng Sinh không?

Sau ba giờ bão táp, biển cả trở lại lặng như tờ, đột ngột chấm dứt y như khi đột ngột nổi lên! Nhưng toàn mặt trên của chiếc tàu bị băng giá. Vị chỉ huy tàu đồng dục ra lệnh:

- Tất cả mọi người phải lên boong tàu để làm tan băng đọng trên mặt tàu!

Thế là chúng tôi mang găng tay, lấy nước nóng dội trên phần tàu bị đóng băng. Ai nấy mệt đừ.

Lúc 6 giờ chiều ngày 23-12, tàu chúng tôi ngừng lại nơi cảng nhỏ. Chúng tôi được phép lên bờ đi dạo một vòng. Đây là thành phố nhỏ. Thành phố hiền hòa có tuyết trắng phủ đầy. Từng nhóm ít người, chúng tôi dạo quanh thành phố.

Theo tục lệ tại đây, trước cửa sổ mỗi nhà đều thấp sáng một cây nến. Đâu đâu cũng thấy trưng bày cây thông Giáng Sinh tô điểm bằng đèn điện màu trông thật đẹp mắt. Ngoài đường, thiên hạ vội vã mua sắm những thứ còn lại chuẩn bị mừng lễ Giáng Sinh. Chúng tôi - nhóm thủy thủ của chiếc tàu vận tải - lòng se sắt buồn. Chúng tôi mua vài vật kỷ niệm làm quà tặng cho vợ hiền con thảo đang mong đợi ở nhà.

Sang đến ngày 24-12, tuyết rơi mỗi lúc một nhiều. Vị chỉ huy lại ra lệnh cho mọi người lên boong tàu và quét tuyết! Ai nấy lại một phen mệt đừ! Và lần này chúng tôi chắc chắn phải mừng lễ Giáng Sinh trên tàu. Bữa ăn trưa được dọn lên cách chu đáo. Vào ban chiều, một số người trong nhóm thủy thủ chúng tôi tụ họp nghe đọc bài Phúc Âm kể lại cuộc Sinh Ra của Đức Chúa GIÊSU, Đấng Cứu Thế. Trong khi ấy trên đất liền, đâu đâu người ta cũng chuẩn bị canh thức và tham dự Thánh Lễ Nửa Đêm ...

Đêm đó đến phiên trực của tôi. Trước 12 giờ đêm, một số anh em nhắc nhở:

- Đêm nay là Đêm Giáng Sinh!

Trời tối đen và bão táp bắt đầu nổi lên. Chiếc thuyền bị lay động mạnh. Một số anh em hợp nhau ăn uống mừng Lễ Giáng Sinh. Nhưng thực ra tận nơi sâu thẳm tâm lòng mỗi người, ai nấy đều mong đợi, khao khát một cái gì khác hơn là chỉ ăn với uống! Nhưng không ai dám nói lên điều mình thầm nghĩ.

Riêng tôi, giờ trực Đêm Lễ Giáng Sinh năm ấy thật ý nghĩa. Tôi nghĩ đến các Mục Đồng ở Bêlem xưa vào chính Đêm Lễ Giáng Sinh. Tôi tự nhủ:

- Biến cố Giáng Sinh trọng đại được loan báo trước tiên cho người bé nhỏ đơn sơ, người không có quyền hành địa vị nào trong xã hội! Tin Mừng loan ra ngay chỗ họ đang làm việc, tức là nơi họ canh giữ đoàn vật. Và những mục đồng nghèo nàn dốt nát lại mau mắn tiếp nhận Tin Mừng. Họ hoan hỉ ra đi thờ lạy Đấng Cứu Thế. Đối với chúng tôi, Biến Cố Giáng Sinh này, chúng tôi lại nằm đây, trên chiếc tàu này và phải làm việc trời chết, vì chúng tôi phải dọn dẹp tàu và phải di chuyển hành lý. Nhưng đối với chúng tôi, Đức Chúa GIÊSU cũng sinh ra cho chúng tôi, những người vì công ăn việc làm phải xa gia đình thân yêu trong một ngày lễ trọng đại và ý nghĩa nhất của cuộc đời con người, đó là Lễ Giáng Sinh!

... Bà MARIA sinh con trai đầu lòng, lấy tã bọc con, rồi đặt nằm trong máng cỏ, vì Ông Bà không tìm được chỗ trong nhà trọ. Trong vùng ấy, có những người chăn chiên sống ngoài đồng và thức đêm canh giữ đoàn vật. Bỗng sứ thần Chúa đứng bên họ, và vinh quang của Chúa chiếu tỏa chung quanh, khiến họ kinh khiếp hãi hùng. Nhưng sứ thần bảo họ: "Anh em đừng sợ. Nay tôi báo cho anh em một Tin Mừng trọng đại, cũng là Tin Mừng cho toàn dân: Hôm nay, một ĐẤNG CỨU ĐỘ đã sinh ra cho anh em trong thành vua Đavít, Người là Đấng KITÔ Đức Chúa. Anh em cứ dấu này mà nhận ra Người: anh em sẽ gặp thấy một trẻ sơ sinh bọc tã, nằm trong máng cỏ". Bỗng có muôn vàn thiên binh hợp với sứ thần cất tiếng ngợi khen THIÊN CHÚA rằng: "Vinh danh THIÊN CHÚA trên Trời, bình an dưới thế cho người thiện tâm" (Luca, 2,7-14).

(Charles Lepetit, "MES AMIS LES PAUVRES", Nouvelle Cité, Paris 1984, trang 182-185)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt